Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

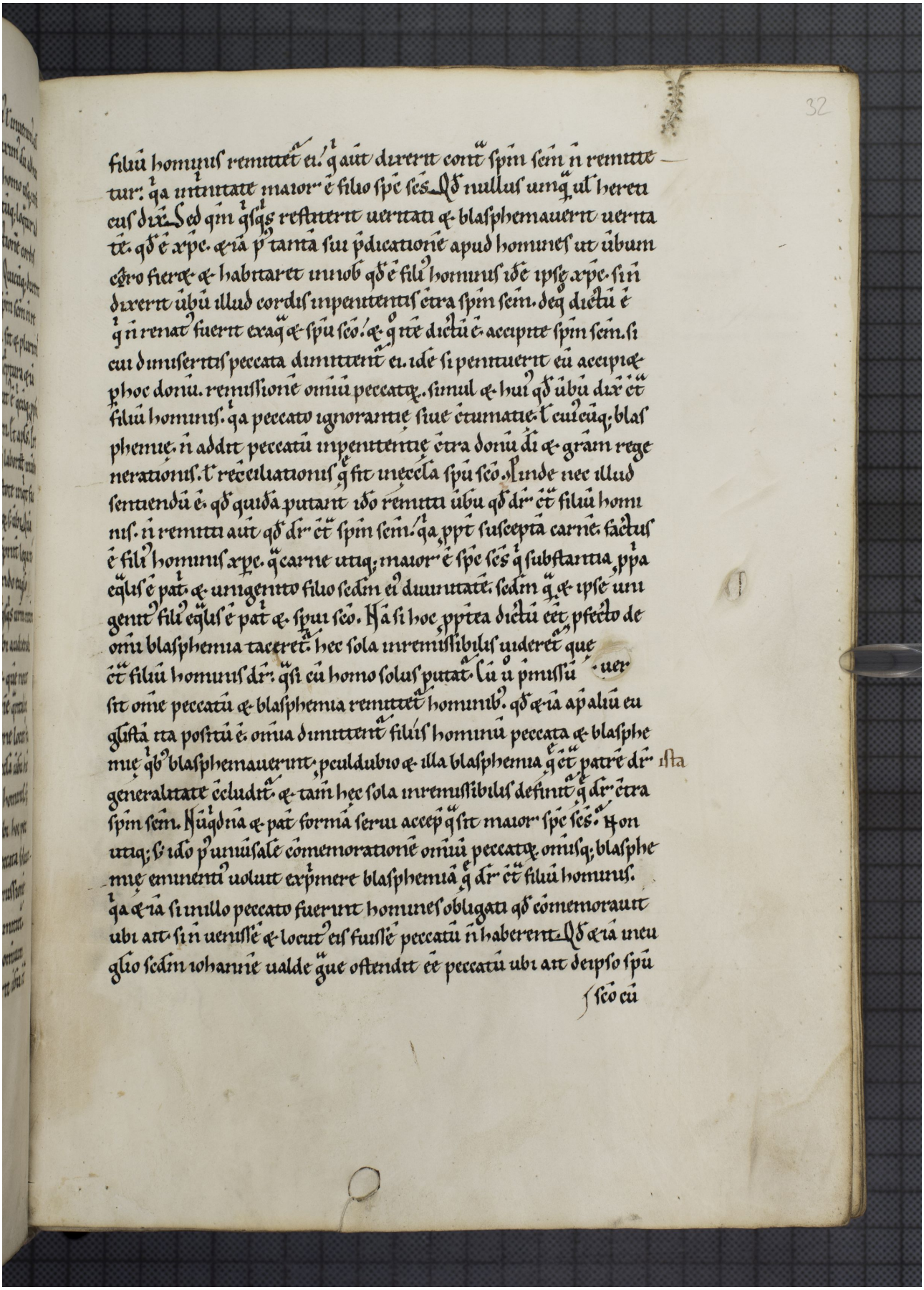

32

filiũ hominis remittet ei. q̃ aut dixerit contra spm sem̃ n̄ remitte
tur. q̃a uirtute maior est filio spe ses. Qd̃ nullus umq̃ ul̃ hereti
cus dixit. Sed qm̃ q̃sq̃ restiterit ueritati & blasphemauerit uerita
ti. qd̃ est xpe. & ia p̃ tanta sui p̃dicatione apud homines ut ũbum
ego fiere & habitaret in nob qd̃ est filio hominis idē ipse xpe. si n̄
dixerit ũbũ illud cordis impenitentis extra spm sem̃. deq dictũ est
q̃ n̄ renat fuerit extraq & spũ sco. & q̃ rte dictũ est. accipite spm sem̃. si
cui dimiseritis peccata dimittentur ei. ide si pentuerit eũ accipiẽ
phoc donũ. remissionem omniũ peccatorũ. simul & hui qd ũbũ dixerit
filiũ hominis. q̃a peccato ignorantie siue estimatie. t cuicũq; blas
phemie. n̄ addit peccatũ impenitentie extra donũ di & gratiam rege
nerationis. t reconciliationis q̃ fit in ecclia spũ sco. Unde nec illud
sentiendũ est. qd̃ quida putant ido remitti ũbũ qd̃ dixerit filiũ homi
nis. n̄ remitti aut qd̃ dixerit spm sem̃. q̃a ppt suscepta carne factus
est filio hominis xpe. q̃ carne utiq; maior est spe ses q̃ substantia, ppa
eqlis est pat. & unigenito filio secdm ei diuinitatem. secdm q̃ & ipse uni
genit filio eqlis est pat & spui sco. Ha si hoc, ppter dictũ esset, profecto de
omni blasphemia taceret. hec sola irremissibilis uideret que
est filiũ hominis dixerit. qsi cũ homo solus putat. Sed ũ ũ pmissũ uer
sit omne peccatũ & blasphemia remittet hominib. qd̃ & ia ap̃ aliũ eu
glista ita positũ est. omnia dimittentur filiis hominũ peccata & blasphe
mie qb̃ blasphemauerint, peculdubio & illa blasphemia q̃ est patre dixit ista
generalitate excludit. & tam̃ hec sola irremissibilis definit q̃ dixerit extra
spm sem̃. Nũqd̃ ia & pat forma serui accep q̃ sit maior spe ses. Non
utiq; sed ido p̃ uniũsale comemorationem omniũ peccatorũ omniq; blasphe
mie eminentiũ uoluit exprimere blasphemiã q̃ dixerit filiũ hominis.
q̃a & ia si in illo peccato fuerint homines obligati qd̃ comemorauit
ubi ait si n̄ uenisset & locutus eis fuisset peccatũ n̄ haberent. Qd̃ & ia in eu
glio scdm iohannem ualde gue ostendit esse peccatũ ubi ait de ipso spũ
sco cũ